

Súd: Špecializovaný trestný súd
Spisová značka: 7Nt/1/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 9523100454
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 10. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Pamela Záleská
ECLI: ECLI:SK:SSPK:2024:9523100454.6

Uznesenie

Špecializovaný trestný súd, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Pamel Záleskej a členov senátu JUDr. Renáty Greif Radovčičovej a JUDr. Jána Buvalu, v trestnej veci odsúdeného C. E. S. D., pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona a iné, o návrhu odsúdeného C. E. a ďalších odsúdených na povolenie obnovy konania, na verejnom zasadnutí konanom v Pezinku dňa 09. 10. 2024 takto

rozhodol:

I.

Podľa § 394 odsek 1, odsek 4 písmeno b) Trestného poriadku povoľuje obnovu konania vo veci odsúdených:

1/ C. E., narodeného XX. XX. XXXX v Š., trvale bytom D., P. XXXX/XX, toho času vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica,
2/ C. I., narodeného XX. XX. XXXX v N., trvale bytom D., K.Á. XXXX/XXA, toho času vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica,
3/ C. E., narodeného XX. XX. XXXX v L., trvale bytom D., L.C. D. XX/XX, toho času vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Leopoldov,
4/ I. I., narodeného XX. XX. XXXX v N., trvale bytom D., C. A.T. XXXX/XA, toho času vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica,
5/ C.L. E., narodeného XX. XX. XXXX v Š., trvale bytom D., L. XX/XX, toho času vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Leopoldov a
6/ P. D., narodeného XX. XX. XXXX v P., trvale bytom E., Y. XXX/XB, toho času vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Leopoldov.

II.

Podľa § 400 odsek 1 Trestného poriadku z r u š u j e
rozsudok Špecializovaného trestného súdu zo dňa 01. 10. 2021, sp. zn. BB-3T/36/2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 02. 12. 2021 v časti výroku o treste a v časti výroku o ochrannom opatrení odsúdeného I. I., narodeného XX. XX. XXXX v N. a
rozsudok Špecializovaného trestného súdu zo dňa 01. 10. 2021, sp. zn. BB-3T/36/2020, ktorý nadobudol právoplatnosť v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2To/3/2022 zo dňa 17. 05. 2022 v časti výroku o treste a v časti výroku o ochrannom opatrení odsúdených C. E., narodeného XX. XX. XXXX v Š., C. I., narodeného XX. XX. XXXX v N., C. E., narodeného XX. XX. XXXX v L., C. E., narodeného XX. XX. XXXX v Š. a P. D., narodeného XX. XX. XXXX v P. a ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej zrušením došlo, stratili podklad.

III.

Podľa § 403 Trestného poriadku n e b e r i e do väzby odsúdených

1/ C. E. narodeného XX. XX. XXXX v Š., trvale bytom D., P. XXXX/XX, toho času vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica,
2/ C. I., narodeného XX. XX. XXXX v N., trvale bytom D., K. XXXX/XXA, toho času vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica,

3/ C. E., narodeného XX. XX. XXXX v L., trvale bytom D., L.C. D. XX/XX, toho času vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Leopoldov,
4/ I. I., narodeného XX. XX. XXXX v N., trvale bytom D., C. A. XXXX/XA, toho času vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica,
5/ C. E., narodeného XX. XX. XXXX v Š., trvale bytom D., L. XX/XX, toho času vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Leopoldov a
6/ P. D., narodeného XX. XX. XXXX v P., trvale bytom E., Y. XXX/XB, toho času vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Leopoldov a väzbu, ktorej dôvod je stále daný podľa § 71 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku, n a h r á d z a podľa § 80 odsek 1 písmeno c), odsek 2 Trestného poriadku dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Podľa § 80 odsek 2 veta posledná Trestného poriadku odsúdeným C. E., C. I., C. E., I. I., C. E. a P. D. ukladá povinnosť oznámiť súdu, ktorý vedie konanie, každú zmenu miesta pobytu.

Podľa § 82 odsek 1 písmeno f) Trestného poriadku odsúdeným C. E., C. I., C. E., I. I., C. E. a P. D. ukladá povinnosť pravidelne v čase určenom probačným a mediačným úradníkom dostaviť sa k nemu, prvýkrát najneskôr nasledujúci pracovný deň po prepustení na slobodu, v pracovnom čase do 12.00 hodiny na účely inštalácie technického prostriedku - zariadenia na určenie polohy kontrolovanej osoby.

Podľa § 82 odsek 3 Trestného poriadku plnenie a kontrolu uložených povinností a obmedzení bude u odsúdeného P. D. vykonávať probačný a mediačný úradník T. D. v P. s miestom výkonu práce M. D. P. a u odsúdených C. E., C. I., C. E., I. I. a C. E. probačný a mediačný úradník T. D. v P. s miestom výkonu práce M. D. N..

Podľa § 82 odsek 4 Trestného poriadku nariaďuje odsúdeným C. E., C. I., C. E., I. I., C. E. a P. D. kontrolu technickými prostriedkami - zariadením na určenie polohy kontrolovanej osoby podľa § 6 odsek 2 zákona č. 78/2015 Z. z. o kontrole výkonu niektorých rozhodnutí technickými prostriedkami a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 08. 12. 2023 boli Špecializovanému trestnému súdu doručené jednotlivo podané návrhy, ktorým sa odsúdení C. E., C. I., C. E., I. I., C. L. E. a P. D. prostredníctvom ich spoločného obhajcu domáhali povolenia obnovy konania, ktoré bolo pôvodne na tomto súde vedené pod sp. zn. BB-3T/36/2020. Podaným návrhom sa odsúdení domáhali obnovy konania len v časti týkajúcej sa uloženého trestu prepadnutia majetku, ktorý im bol v tejto veci právoplatne uložený, pričom poukazovali na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 1/2021 zo dňa 27. 09. 2023, ktorým bolo konštatované, že ustanovenia § 58 odsek 2 a odsek 3 Trestného zákona nie sú v súlade s Ústavou Slovenskej republiky. Konanie o ich návrhu bolo zapísané pod sp. zn. 7Nt/1/2023.

Odsúdený C. E. písomným podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 21. decembra 2023 vzal návrh na povolenie obnovy konania späť. Uznesením sp. zn. 7Nt/1/2023 zo dňa 17. apríla 2024 predsedníčka senátu zobrala toto späťvzatie návrhu na vedomie, avšak následne dňa 21. mája 2024 podal odsúdený C. E. opätovne návrh na povolenie obnovy konania pôvodne vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. BB-3T/36/2020 a vec bola pridelená programovým prostriedkom na prejednanie a rozhodnutie sudcovi JUDr. Michalovi Trubanovi a bola vedená pod spisovou značkou 9Nt/3/2024. Súd po oboznámení sa s predmetným návrhom odsúdeného C. E. a obsahom pripojeného spisu Špecializovaného trestného súdu vedeného pod sp. zn. 9Nt/3/2024 zistil, že sa rovnako týka povolenia obnovy konania pôvodne vedeného na tomto súde pod sp. zn. BB-3T/36/2020, a preto uznesením sp. zn. 7Nt/1/2023 zo dňa 9. mája 2024 podľa § 21 odsek 1, odsek 3 Trestného poriadku per analogiam trestnú vec odsúdeného C. E., vedenú na Špecializovanom trestnom súde pod sp. zn. 9Nt/3/2024 spojil na spoločné prejednanie a rozhodnutie s trestnou vecou odsúdeného C. E. S. D., už vedenou na Špecializovanom trestnom súde pod sp. zn. 7Nt/1/2023.

Prokurátor Generálnej prokuratúry SR sa k podaným návrhom vyjadril až na verejnom zasadnutí, pričom súhlasil s povolením obnovy konania v prospech odsúdených a navrhol, aby súd podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku s poukazom na § 394 odsek 4 písmeno b) Trestného poriadku povolil obnovu konania vo veci odsúdeného I. I., ktorá sa skončila právoplatným rozsudkom Špecializovaného trestného

súdu Banská Bystrica sp. zn. BB-3T/36/2020 z 01. 10. 2021 a zrušil tento rozsudok čo do výroku o treste, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré na toto rozhodnutie obsahovo nadväzuje, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Zároveň navrhol, aby súd odsúdeného I. I. podľa § 403 odsek 1 Trestného poriadku vzal do väzby z dôvodov uvedených v § 71 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku. Vo vzťahu k ostatným odsúdeným, konkrétne C. E., C. E., C. E., C. I. a P. D. rovnako navrhol, aby súd podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku s poukazom na § 394 odsek 4 písmeno b) Trestného poriadku povolil obnovu konania v ich veci, ktorá sa skončila právoplatným rozsudkom Špecializovaného trestného súdu Banská Bystrica sp. zn. BB-3T/36/2020 z 01. 10. 2021 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu SR zo 17. 05. 2022 sp. zn. 2To 3/2022 a súčasne navrhol, aby podľa § 403 odsek 1 Trestného poriadku vzal každého z týchto odsúdených do väzby z dôvodu podľa v § 71 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku.

V zmysle článku 125 odsek 3 Ústavy Slovenskej republiky, ak ústavný súd svojím rozhodnutím vysloví, že medzi právnymi predpismi uvedenými v článku 125 odsek 1 Ústavy Slovenskej republiky je nesúlady, strácajú tieto predpisy, ich časti, príp. niektoré ich ustanovenia, účinnosť. Orgány, ktoré tieto právne predpisy vydali, sú povinné do šiestich mesiacov od vyhlásenia rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky uviesť ich do súladu s ústavou, ústavnými zákonmi a medzinárodnými zmluvami. Ak tak neurobia, také predpisy, ich časti alebo ustanovenia strácajú platnosť po šiestich mesiacoch od vyhlásenia rozhodnutia (§ 91 odsek 1, odsek 2 zákona č. 314/2018 Z. z.).

V zmysle článku 125 odsek 6 Ústavy Slovenskej republiky sa rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky vydané podľa článku 125 odsek 1, odsek 2 a odsek 5 Ústavy Slovenskej republiky vyhlasuje spôsobom ustanoveným na vyhlasovanie zákonov. Rozhodnutia ústavného súdu v konaní o súlade právnych predpisov sa vyhlasujú v Zbierke zákonov SR (§ 68 odsek 2 zákona č. 314/2018 Z. z.).

V zmysle § 93 odsek 1 zákona č. 314/2018 Z. z. ak súd v trestnom konaní vydal rozsudok na základe právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého jeho ustanovenia, ktorý neskôr stratil účinnosť podľa článku 125 odsek 3 Ústavy Slovenskej republiky a tento rozsudok nadobudol právoplatnosť, ale nebol vykonaný, strata účinnosti takého právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia je dôvodom na obnovu konania podľa Trestného poriadku, ak ústavný súd nerozhodne inak.

Podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku, obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr nežnáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 394 odsek 4 písmeno b) Trestného poriadku, skutočnosťou skôr nežnou je aj strata účinnosti právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia podľa čl. 125 ods. 3 Ústavy SR voči rozsudku vydanému na základe aplikácie takého právneho predpisu jeho časti alebo niektorého ustanovenia, ak tento rozsudok nadobudol právoplatnosť, ale ešte nebol vykonaný. O návrhu na povolenie obnovy konania súd rozhoduje na verejnom zasadnutí (§ 402 ods. 1 Tr. por.).

Predmetný nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 1/2021 zo dňa 27. 09. 2023, na ktorý poukazovali jednotliví odsúdení spoločne ako na dôvod, pre ktorý sa domáhajú povolenia obnovy konania, bol zverejnený v Zbierke zákonov dňa 20. 10. 2023 pod č. 402/2023 Z. z. a tým dňom ustanovenia § 58 odsek 2 a odsek 3 Trestného zákona stratili účinnosť.

Súd na verejnom zasadnutí konanom v dňoch 10. 09. 2024 a 09. 10. 2024 vykonal dokazovanie výsluchom každého z odsúdených a prečítaním podstatného obsahu spisu Špecializovaného trestného súdu sp. zn. BB-3T/36/2020, vzťahujúceho sa na pôvodné konanie, ktorého obnovy sa odsúdení domáhali.

Z obsahu pripojeného spisu bolo preukázané, že rozsudkom Špecializovaného trestného súdu zo dňa 01. 10. 2021 boli odsúdeným C. E., C. I., C. E., I. I., C. E. a P. D. uložené tresty prepadnutia majetku podľa § 58 odsek 3 Trestného zákona (zv. 25, č. I. 7.645-7.725). Tento rozsudok bol síce v odvolacom konaní zrušený vo vzťahu k odsúdeným C. E., C. I., C. E., C. E. a P. D., ale Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom sp. zn. 2To/3/2022 zo dňa 17. 05. 2022 opäť uložil týmto odsúdeným aj trest prepadnutia majetku podľa § 58 odsek 3 Trestného zákona (zv. 27, č. I. 8.399-8.422). Vo vzťahu k odsúdenému I. I. najvyšší súd nerozhodoval, nakoľko ten proti rozsudku súdu prvého stupňa odvolanie nepodal.

V súvislosti s takto právoplatne uloženými trestami prepadnutia majetku bol vyhlásený konkurz na majetky odsúdených, a to konkrétne u odsúdeného C. E. uznesením Okresného súdu Žilina dňa 10. januára 2023 pod sp. zn. 1K/21/2022, u odsúdeného C. I. uznesením Okresného súdu Žilina dňa 30. decembra 2022 pod sp. zn. 1K/23/2022, u odsúdeného C. E. uznesením Okresného súdu Žilina dňa 30. decembra 2022 pod sp. zn. 1K/22/2022 a u odsúdeného I. I. uznesením Okresného súdu Žilina dňa 16. februára 2022 pod sp. zn. 7K/1/2022. Uložené tresty prepadnutia majetku teda neboli voči týmto odsúdeným zatiaľ vykonané a medzičasom bol ich výkon v zmysle § 398 odsek 3 Trestného poriadku prerušený (č. I. 90 - 93). U odsúdeného C. E. bolo konkurzné konanie, vyhlásené na jeho majetok, zrušené pre nedostatok majetku uznesením Okresného súdu Žilina sp. zn. 1K/24/2022 zo dňa 13. 02. 2024 (č. I. 70). U odsúdeného P. D. k výkonu uloženého trestu prepadnutia majetku na konkurznom Okresnom súde Žilina nebolo evidované žiadne podanie.

V rámci tohto konania bolo úlohou súdu skúmať v prvom rade formálne náležitosti každého z návrhov na povolenie obnovy konania a ďalej to, či obsahovali Trestným poriadkom predvídané dôvody na povolenie obnovy konania, tzn. skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, a napokon aj to, či by tieto, buď samé o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi, mohli odôvodniť iné rozhodnutie, v danom prípade len o treste.

Súd takto dospel k záveru, že v preskúmvanej veci boli splnené všetky podmienky na povolenie obnovy konania v zmysle § 394 odsek 4 písmeno b) Trestného poriadku, a preto skúmanie ostatných (všeobecných) podmienok (§ 394 odsek 1 Trestného poriadku) už nebolo potrebné (obdobne St-86/2014-II.). Súd preto na podklade všetkých vyššie v texte rozpisovaných dôvodov povolil obnovu konania v prospech odsúdených C. E., C. I., C. E., I. I., C. E. a P. D..

Podľa § 400 odsek 1 Trestného poriadku, ak vyhovie súd návrhu na povolenie obnovy konania, zruší napadnuté rozhodnutie celkom alebo v časti, v ktorej je návrh dôvodný. Ak zruší čo i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad. Zruší aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej zrušením došlo, stratili podklad.

Vo veci bolo nepochybné, že návrhy každého z odsúdených boli odôvodňované len pokiaľ išlo o uložené tresty prepadnutia majetku a v konaní sa ani jeden z nich nedomáhal povolenia obnovy konania vo väčšom rozsahu. Súd však zastáva názor, že hoci výrok o treste tvorí z hľadiska teoretických východísk jeden celok, môže a spravidla sa aj skladá z viacerých samostatných, čiastkových výrokov, ktoré spolu môžu, ale aj nemusia súvisieť. Tak tomu bolo aj v tomto prípade, kedy boli každému z odsúdených uložené nepodmienečné tresty odňatia slobody, pričom súvisiacim (a oddeliteľným) výrokom bolo rozhodnuté o zaradení odsúdených na výkon takto uložených trestov do príslušných ústavov na ich výkon a ďalším (samostatným) výrokom im boli tiež uložené tresty prepadnutia majetku.

V tejto súvislosti súd na vysvetlenie dodáva, že nakoľko o povolení obnovy konania rozhodol len z dôvodu, že ústavný súd vyslovil, že trest prepadnutia majetku je v rozpore s Ústavou SR, nemohol zrušiť pôvodný rozsudok len vo výroku o treste prepadnutia majetku, aby nevytvoril pôvodnému súdu neriešiteľnú situáciu, ktorá by vznikla konkrétne vtedy, ak by už nebolo možné odsúdeným uložiť trest prepadnutia majetku a pôvodný súd by nemal ako pokračovať v konaní. Preto bolo potrebné v tomto prípade zrušiť celý výrok o treste a umožniť pôvodnému súdu vykonať na hlavnom pojednávaní dokazovanie k trestu ako celku a odsúdeným uložiť nové tresty s ohľadom na všetky okolnosti prípadu.

Súd preto zrušil odsudzujúci rozsudok z pôvodného konania v celej časti výrokov o treste, ktoré od seba žiadnym spôsobom neoddeľoval (trest odňatia slobody a trest prepadnutia majetku).

Podľa § 403 Trestného poriadku, ak obvinený vykonáva trest odňatia slobody uložený mu v pôvodnom rozsudku, súd zároveň s rozhodnutím o povolení obnovy konania podľa § 400 ods. 1 rozhodne o väzbe (vzatí do väzby alebo nevzatí do väzby, a to aj pri nahradení väzby). Uznesenie o väzbe je vykonateľné právoplatnosťou rozhodnutia o povolení obnovy konania a ak nie je ďalej ustanovené inak, lehota väzby začína plynúť od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o povolení obnovy konania. Ak súd prvého stupňa rozhodol o nevzatí obvineného do väzby, lehota väzby začína plynúť od obmedzenia osobnej slobody pri výkone rozhodnutia nadriadeného súdu o vzatí do väzby. Ak súd prvého stupňa nerozhodol podľa § 400 ods. 1 a o povolení obnovy konania rozhodol nadriadený súd podľa § 194 ods. 1 písm. a), jeho rozhodnutie o väzbe sa považuje za rozhodnutie odvolacieho súdu.

V zmysle vyššie uvedeného postupu a citovaného ustanovenia bolo následne nevyhnutné, aby súd po zrušení odsudzujúceho rozsudku v časti výroku o treste rozhodol o väzbe odsúdených a skúmal, či je u odsúdených daný dôvod väzby podľa § 71 odsek 1 Trestného poriadku.

Súd vzal do úvahy, že všetkým odsúdeným boli v pôvodnom konaní uložené nepodmienečné tresty odňatia slobody, ktoré bolo vzhľadom na ich jednotlivé výmery možné považovať za tresty vysoké (odsúdený P. D. súhrnný trest vo výmere 13 rokov a 4 mesiace, odsúdený I. I. trest vo výmere 9 rokov, ostatní odsúdení trest vo výmere 10 rokov) a prihliadol aj na skutočnosť, že tieto tresty im boli uložené za obzvlášť závažné zločiny. Súčasne vo veci nebolo sporné, že každý z odsúdených už z takto uložených trestov odňatia slobody vykonal ku dňu rozhodovania súdu trest odňatia slobody v dĺžke 5 rokov a 5 mesiacov, s výnimkou odsúdeného P. D. teda každý z odsúdených vykonal viac ako polovicu z uloženej výmery trestu.

S prihliadnutím na tieto skutočnosti a zohľadniac aj charakter trestnej činnosti, dĺžku času a rozsah jej páchania, dospel súd k záveru, že aj v tomto štádiu konania existuje obava, že by odsúdení po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody mohli pokračovať v trestnej činnosti, ktorú páchali aj zo zisťných dôvodov a ktorou si zabezpečovali prostriedky na živobytie.

Súčasne však súd vyhodnocoval, či je možné dosiahnuť účel väzby u každého z odsúdených aj inak, než len priamym obmedzením ich osobnej slobody. Zohľadnil pri tom nielen kritické postoje, ktoré prezentoval každý z odsúdených k vlastnej trestnej činnosti, ale tiež čas, ktorý uplynul od ich odsúdenia v pôvodnom konaní a vplyv doposiaľ vykonávaných trestov odňatia slobody a napokon tiež skutočnosť, že rozhodol o povolení obnovy konania v ich prospech, v rámci ktorého bude pôvodný súd znova rozhodovať o treste pre každého z týchto odsúdených z dôvodu zmeny právnej úpravy, významne ovplyvňujúcej podmienky pre ukládanie trestu. Takto súd dospel k záveru, že hoci je obava z pokračovania v trestnej činnosti u odsúdených stále daná, bude možné u každého z nich väzbu nahradiť a pri povinnom zisťovaní existencie výnimočných okolností pri rozhodovaní o ich väzbe (s poukazom na konanie vedené pre obzvlášť závažný zločin) súd za takéto považoval všetky vyššie uvedené okolnosti preskúmaného prípadu.

Zo všetkých zákonných inštitútov umožňujúcich súdu rozhodnúť o väzbe alternatívnym, teda miernejším spôsobom, považoval súd za najvhodnejší a z hľadiska dosiahnutia účelu väzby aj za najefektívnejší dohľad probačného a mediačného úradníka, ktorý bude vykonávať kontrolu nad správaním odsúdených po ich prepustení z výkonu trestu odňatia slobody a sledovať dodržiavanie a plnenie každému z odsúdených súčasne uložených primeraných obmedzení a povinností. Na tieto účely preto súd rozhodol, že odsúdení budú mať povinnosť oznámiť súdu, ktorý vedie konanie, každú zmenu miesta ich pobytu a tiež povinnosť pravidelne sa dostaviť k probačnému a mediačnému úradníkovi v čase, ktorý im tento úradník určí.

Keďže u každého z odsúdených jednotlivo súd v konaní preveroval aj splnenie podmienok na použitie kontrolného monitorovacieho zariadenia (náramku) a zistil, že u všetkých bez výnimky sú takéto podmienky vytvorené a uvedenému spôsobu kontroly nebránia žiadne prekážky, na posilnenie dosiahnutia sledovaného účelu zároveň rozhodol, že každý z odsúdených bude tiež kontrolovaný a monitorovaný aj prostredníctvom zariadenia na určenie polohy kontrolovanej osoby podľa § 6 odsek 2 zákona č. 78/2015 Z. z. o kontrole výkonu niektorých rozhodnutí technickými prostriedkami a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Dohľad probačného a mediačného úradníka, nariadený spôsobom a za podmienok ako je uvedené vyššie v texte, považoval súd v danom prípade za v plnom rozsahu zodpovedajúci okolnostiam prípadu a osobám odsúdených a súčasne tiež za úplne spôsobilý nahradiť väzbu, priamy výkon ktorej by inak mal u odsúdených eliminovať obavu z pokračovania v trestnej činnosti. Aj z tohto dôvodu preto súd nepovažoval za potrebné rozhodovať o nahradení väzby u odsúdených inými navrhovanými spôsobmi.

Všetky výroky tohto uznesenia boli v senáte prijaté pomerom hlasov X:X.

Poučenie:

Proti výrokom I. a II. tohto uznesenia je možné podať sťažnosť do troch pracovných dní od jeho oznámenia na Špecializovaný trestný súd. O sťažnosti rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky. Sťažnosť má odkladný účinok.

Proti výroku III. tohto uznesenia môže prokurátor podať sťažnosť len ihneď po jeho vyhlásení. O sťažnosti rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky.